

ע"פ 5419/15 - דקל כהן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 5419/15

לפני: כבוד השופט י' דנציגר

המערער: דקל כהן

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב
מיום 6.08.2015 בע"פ 55752-07-15 שניתנה על ידי
כבוד השופטת ר' לבהר-שרון

תאריך הישיבה: כ"ז באב תשע"ה (12.8.15)

בשם המערער: עו"ד טל פלקס

בשם המשיבה: עו"ד אופיר טישלר

החלטה

בהחלטתו מיום 6.8.2015 דחה בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו (השופטת ר' לבהר-שרון) את בקשתו של המערער לעכב את ביצועו של עונש המאסר בן 10 השנים (בניכוי ימי המעצר) שהושת עליו על ידי בית משפט השלום בתל-אביב-יפו (השופט ד"ר ש' אביגור).

בית המשפט המחוזי ביסס החלטתו על שלושה טעמים עיקריים: חומרתן היתרה של העבירות שבביצוען הורשע המערער (המפורטות ב-21 מ-26 האישומים שיוחסו לו); העובדה שהכרעת הדין של בית משפט השלום הינה הכרעת דין מקיפה ויסודית המתייחסת בצורה מעמיקה לסוגיות הראייתיות השונות אשר עולות מנסיבות המקרה, דבר שיש בו כדי להצביע על כך שסיכויי הערעור אינם גבוהים; ותקופת המאסר הממושכת שנגזרה על המערער.

המערער טוען כי יש להורות על עיכוב ביצוע גזר הדין בנסיבות העניין. הגם שטרם הוגשו נימוקי ערעור מפורטים טוען המערער כי סיכויי הערעור על הכרעת הדין הינם טובים מאוד. את עיקר טענותיו מכון המערער לכך שההרשעה הינה, לשיטתו, נסיבתית לחלוטין וכן לכך שבית משפט השלום התעלם ממספר ראיות מזכות (ובפרט לעניין אישומים 13, 14, 15, 17, 24 ו-26).

המשיבה טוענת כי אין הצדקה לכך שבית משפט זה יתייחס לבקשה דוגמת הבקשה דנן, שהינה למעשה "גלגול שלישי", כאל ערעור בזכות, ומפנה לפסקי דין של בית משפט זה בהם קרא בית המשפט למחוקק לתקן את החוק בסוגיה זו [ראו, למשל: בש"פ 6251/11 סקאפי נ' מדינת ישראל (6.9.2011); ע"פ 742/15 סלם נ' מדינת ישראל (9.2.2015)].

לגופו של עניין נטען כי המסכת הראייתית שעליה הסתמך בית משפט השלום בהכרעת הדין הינה מקיפה ומוצקה, וכי בית המשפט השלום לא זו בלבד שקבע ממצאי מהימנות הפועלים לחובת המערער והנאשמים האחרים, אלא שמצא שיש בגרסאותיהם כדי לסייע לגרסת המאשימה.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים לא ראיתי מקום לקבל את הערעור. אף בהתעלם מהטענה לפיה יש להתייחס לערעור זה כאל בקשה בגלגול שלישי (הגם שמדובר בטענה שיש בה טעם רב), די בנימוקים שאותם פירט בית המשפט המחוזי בהחלטתו נשוא הערעור, כדי להצדיק דחייתו.

הכלל הוא שנאשם יתחיל בריצוי עונש המאסר שהושת עליו במועד שנקבע. אמנם, ניתן לחרוג מכלל זה אם מתקיימות נסיבות המצדיקות לעשות כן, אך אין מקרה זה מתאים לחריגה כזו. חומרת העבירות ונסיבות ביצוען, אורך תקופת המאסר, סיכויי הצלחת הערעור (שנימוקיו אף טרם הוגשו) ועברו הפלילי של המערער מטים את הכף לדחיית הערעור, ובפרט בהתחשב בכך שפסק דינו היסודי של בית משפט השלום מבוסס על בחינה קפדנית ומדוקדקת וניתוח ראוי של מכלול הראיות.

אשר על כן הערעור נדחה.

עיכוב הביצוע הארעי שניתן בהחלטה מיום 9.8.2015 מבוטל בזאת.

המערער יתייב לריצוי עונשו ביום ד', 19.8.2015 עד השעה 10:00 בימ"ר ניצן, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות. על המערער לתאם את הכניסה למאסר - כולל האפשרות למיין מוקדם - עם ענף אבחון ומיין של שב"ס (טלפונים: 08-9787377; 08-9787336).

ניתנה היום, כ"ז באב התשע"ה (12.8.2015).

ש ו פ ט
